

forbedrede betydeligt. Der blev fra Sundhedsstyrelsens Side i Sommer stillet Krav om at foretage visse Forbedringer, det skete under min højtaerede Forgænger ved Skrivelse af 4. Juni, og i Skrivelse af 15. Oktober 1910 meddeler Anstaltens Bestyrelse, at Kravene nu i deres Helhed ere bragte til Udførelse overensstemmende med de nærmere Ændringer i og Tilføjelser til samme, som paatalt i Justitsministeriets Skrivelse. Altsaa, alle de Forordringer, der bleve stillede af Sundhedsstyrelsen med Hensyn til Indretning af Sygehospitalet, ere efterkomne. Tilbage var der, at Sundhedsstyrelsen yderligere ønskede nogle Forandringer af Reglementet. Disse Forandringer i Reglementet gik ud paa, at Afskedigelse af den med Justitsministeriets Godkendelse ansatte Læge kun kan ske med Ministeriets Approbation, at Kompetenceforholdet mellem Læge og Inspektør fastsattes saaledes, at Inspektøren i alt, hvad der angaar Patienternes Behandling, Arbejde, Pleje o. s. v., er Lægen undergIVEN, saa at Inspektøren kun kan tage Bestemmelse med Lægens Billigelse, og ingen Ombygninger, Ændringer eller lignende kunne foretages paa Sygeafdelingen eller i det hele vedrørende Patienternes ydre Forhold, uden at der derom er indhentet Erklæring fra Lægen, og at denne faar Adgang til at deltage i alle Bestyrelsesmøder. Justitsministeriet fulgte fuldt ud Sundhedsstyrelsens Indstilling og tilskrev Bestyrelsen i Overensstemmelse dermed. Justitsministeriet fulgte yderligere Sundhedsstyrelsen paa det Punkt, at man stillede i Udsigt overfor Bestyrelsen, at hvis den ikke efterkom disse Forskrifter, vilde Ministeriet være sindet at tage Spørgsmaalet om at inddrage Statsunderstøttelsen under Overvejelse. Da altsaa Bestyrelsen dernede har efterkommet de Forordringer fra Justitsministeriets Side, der gik ud paa Forandring af selve Anstalten, og da Justitsministeriet tilskrev Bestyrelsen, at den ogsaa i Reglementet angaaende Patienternes Behandling maatte iagttage de og de Regler, er det naturligt, at der ikke vil blive Tale om at inddrage Statens Tilskud, før der foreligger Svar fra Anstaltens Bestyrelse. Derfor beder jeg altsaa de ærede Forslagsstillere om at tage Forslaget tilbage; det kan jo optages igen, hvis Bestyrelsen mod Forventning ikke retter sig efter Ministeriets Forordringer og gaar ind paa en Forandring af Reglementet.

Fra Realiteten med Hensyn til Sindsygeanstalten gik det ærede Medlem fra

Sakskøbing over til det personlige Spørgsmaal og behandlede den Klage, som Rektør Reventlow har indgivet til Justitsministeriet, og som ogsaa er bleven offentlig bekendt. Det foranlediger mig til at fremkomme med nogle Udtalelser i den Anledning. Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at jeg betragter Klagen som værende fuldstændig forfejlet, saafremt det er Meningen med den at vække en Mistillid i den danske Befolkning til den danske Lægestand. Jeg tror, at den danske Lægestand staar saa højt baade i Dygtighed, Anseelse og Ansvarfølelse, at et Angreb mod den paa disse Punkter er fuldstændig uberettiget. Jeg tror, at den danske Lægestand er saa vel udlært i Videnskaben og i det praktiske Lægeliv, at den staar fuldt ud paa Højde med Lægestanden i andre Lande. Jeg tror ogsaa, at den praktiserende Læge er sig sit Ansvar fuldt ud bevidst. Og jeg tror, det vil blive til ubodelig Skade, hvis man rokker ved det Tillidsforhold, der hos os altid har bestaaet mellem Patient og Læge, og at det er ganske uberettiget at gøre det. Men dermed er selvfølgelig ikke udelukket, at der i denne Stand som i alle andre Stænder kan findes syge Folk. Det kan heller ikke forhindres, at der i denne Stand kan findes mindre heldige Individuer, og det er jo det, der klages over.

Naar man tager selve Klagen frem og ser paa Tilfældene, vil det vise sig, at de paaklagede Tilfælde ikke berettiger til at sætte Plet paa Lægestanden som saadan eller udsaa Mistillid til Lægestanden. Det ene Tilfælde, som er nævnt, angaar Dr. Johansen i Nysted, der beskyldes for at have brugt Morfin i overdreven Grad til sine Patienter, maaske ogsaa personlig. Af Hensyn til den Sag var det ikke nødvendigt at rette noget offentligt Angreb. Thi inden dette offentlige Angreb blev rettet, var Sagen til Undersøgelse paa den Maade, som Loven foreskriver. Der indkom til Justitsministeriet den 14. December 1910 en Anmeldelse eller Klage i saa Henseende. Justitsministeriet sendte den straks til Sundhedsstyrelsen, der saa behandlede den i Overensstemmelse med Loven af 30. April 1909 § 7. Det er første Gang, denne Paragraf anvendes, første Gang, der er en saadan Undersøgelse af en Læges Forhold. Det er en meget omhyggelig Undersøgelse, som Loven paabyder. Det er ikke alene Sundhedsstyrelsen, men ogsaa Retslægeraadet, der skal afgøre Sagen. Sundhedsstyrelsen og Retslægeraadet træde sam-